Dyrebeskyttelsen Sør Rogaland

1876 - 2015 139 år

Innkalling til
årsmøte 2015
Mandag 16. Mars, kl. 1900
Minnasvingen 22
Hinna

STYRET 2014 HAR BESTÅTT AV:

Leder:	Kari Mills
Nestleder:	Sunniva Olsen
Sekretærer:	Sunniva Olsen/Hilde Norheim
Kasserer:	Kari Mills/ Arne Dinesen
1. Styremedlem:	Arne Dinesen
2. Styremedlem:	Kirsten Clausen
3. Styremedlem:	Elisa Ravagnan
1. Vara:	Hilde Norheim
2. Vara:	Christel Diamanonis

Valgkomite: Catrine Gjelsvik, Iselin Thorsen, Reidun B. Finsnes

Nettadmin: Sunniva Olsen

ÅRSMØTESAKER

Sak 1. Godkjenning av innkalling.
2. Valg av ordstyrer
3. Valg av referent.
4. Valg av 2 personer til å underskrive protokollen.
5. Valg av tellekorps, 2 stk.
6. Godkjenning av årsberetning for 2014 (side 4 tom 7)
7. Godkjenning av regnskap for 2014 (side 8)
8. Godkjenning av budsjett for år 2015 (side 8)
9. Valg av styre. (side 10)
10. Valg av revisor. (side 10)
11. Valg av valgkomite (side 10)

Forsiden:Sphinxen. Foto: Silje Lyngheim
Layout: Kari Mills og Sunniva Olsen

P.O. Boks 3040 Hillevåg
4095 Stavanger
Org. nr. 984950640

Mobil tlf. 93 49 59 59
Telefax: 51 53 68 60
http://www.dyrebeskyttelsensor-rogaland.com/

Bankkonto: 3201 56 15647
email: dmill@online.no

Kjære medlem,

Hjertelig takk for at du støtter oss med ditt medlemskap, og til alle dere som i tillegg støtter oss økonomisk. Dette hjelper oss til å stå på videre, for her er mange nøtter å knekke.

Gode, lille Norge som har et markeringsbehov for å være best i ett og alt. Hva med dyrevernet?, som er et temmelig mørkt kapittel. Uansett om en orker å tenke bakover eller våger å tenke framover så er ikke Norges dyrevern bra. Det er dårlig! Dyr lider!! Folks holdninger angående katt er sterkt nedadgående. Her i distriktet, Sør Rogaland, er vi to organisasjoner som jobber for katt. Det er oss, DSR, og den litt over 1 år gamle organisasjonen Nord Jæren. To organisasjoner – og det er ikke nok. Feilen ligger ikke bare hos useriøse dyreeiere. Den aller største feilen ligger hos det offentlige dyrevern og på politikernes motvilje til å ta grep.

Dokumentarfilmen PELS som ble vist på NRK Brennpunkt i desember viser tydelig hvor dårlig stilt Norges dyrevern er. Frank Nervik filmet ondskapen med skjult kamera, noe ingen andre ville ha klart. Her ser en tydelig dyremishandling satt i system, og dette kommer til å fortsette. Du kan lese Piraya Film`s produsentens skriv lenger bak i bladet. Vi støtter dem fullt ut da vi selv har sett pelsdyrenes levekår på flere pelsfarmer.
Tusenvis av geitekillinger blir kassert kort tid etter fødselen. Årsak: kjøttet brukes ikke til mat, dog blir en del levert Norsk Protein som produserer betong og pelsdyrfor. Det hjelper lite om vi har spor av geitehold i Norge helt tilbake til steinalderen. Kan vi ikke fortære dem må de dø. Så har vi de stakkars små vakre kyllingene som aldri får se dagslys. De blir foret opp til noen overvektig krabater i løpet av fire uker og stues sammen (ca 20 kyllinger pr. kvadratmeter). De kjøres til slakteriet ved fire ukers alderen. Ca 1,9 millioner kyllinger dør p.g.a dårlig dyrehold og titusenvis dør under transporten. De aller fleste hanekyllingene blir ikke mer enn 1 dag gamle. Alle hanekyllingene vekksorteres. En hannkylling godkjennes ved annerledes mønster i fjørdrakten. Det er funnet ESBL bakterier i kylling. Bakterien er resistent mot de vanligste typer antibiotika m.a.o er kyllingkjøtt noe en må være forsiktig med.

Kyrs normale levetid er 15-20 år. I 2013 var 196.071 melkekyr registrert. Av disse ble 38,8% slaktet etter første kalving. Dette viser at vi har et industrialisert landbruk hvor dyrene er produksjonsverktøy. Melkeindustrien er avhengig av presis kalving for å få økonomi i driften. I Vestfold er selbestanden talt til ca. 180 dyr, detter er for meget, så nå er Vestfold tildelt en kvote på 15 dyr til avliving. Det viser seg at grisebøndene ikke er flinke nok til å vaksinere mot rånelukt som ble vedtatt av slakterier i 2012, en unngår da kastrering som tross bedøvelse og smertebehandling ikke er smertefritt. Lakselus florerer i oppdrettsanleggene, og nå er det redusert effekt av tilgjengelige medikamenter.

Dette er bare en liten informasjon om noen av de stakkars dyrene i velstands Norge. Selv orker jeg ikke tenke fremover på hvordan alt skal ende, det lover ikke bra.
Takk igjen for all hjelp.

Hvordan kan den som volder andre smerte, nyte fred?

ÅRSRAPPORT 2014

Respekt for individet! " No kill"

JANUAR 2014

Det begynner stormfullt dette året, på værsiden altså. Vakttelefonen er forholdsvis rolig. Dyrene på Hinna og hos Mills holder seg stort sett inne p.g.a den iskalde vinden som herjer rundt hjørnene. Vi får inn en favn ved. Fyrer godt i ovnene og kattene er i himmelen. De nyter det.

Fire små kattunger på bare 5 uker er dumpet i Sandvedparken. De ligger skremt gjemt i en løvhaug mens stormen raser. Hvor lenge de har ligget der vet ingen bortsett fra personen som dumpet dem der. Selvsagt tar vi inn de små – det er jo fine små uskyldige liv som ikke har bedt om å bli født.

To unge chinchillaer var forlatt, i et tilgriset bur, av en narkoman dyreeier. De hadde verken mat eller vann, bortsett fra noen mygla havregryn. Heldigvis hadde vi et kjempestort bur til rådighet så de fikk klatre og koser seg i masse høy.

En bortkommen katt fant vi eieren til og gjensynsgleden var stor.

En åtte år gammel katt hadde i lengre tid søkt forgjeves etter et nytt hjem da tidligere eier ikke gadd mer, så hun havnet hos oss. En utmagret orrhøne døde på vei til veterinæren, og en måke med betennelse i en fot ser ut til å klare seg bra med god behandling.

To dumpa kattunger som måtte hentes inn i slutten på 2013 viste seg å være smittet av den alvorlige sykdommen tørrFIP. Det vises ikke noe tegn på denne sykdommen før den bryter ut i form av at katten blir slakkere og slakkere. Veterinær Abrahamsen stilte opp med tre assistenter for å teste disse to kattene i tillegg til åtte andre katter som i en tid hadde gått/lekt sammen med de smittede. Blodprøver ble sendt og dyrket. Resultatet måtte vi vente på en liten stund. Vi gikk i spenning. Nervene var på høykant, og dyrene var alle isolert i hvert sitt bur. Det ble total inntaksstopp. Når resultatet endelig forelå var gleden stor da åtte av kattene ble friskmeldt, den ene av de dumpa kattungene var imellomtiden død og søsteren hadde ikke noen tegn på sykdommen. Hun var en livlig og kjempekosen katt.

I samråd med veterinær bestemte vi at hun må være alenekatt og innekatt frem til sykdommen eventuelt bryter ut. Vi takker Veterinær Abrahamsen som tok alle kostnader på seg selv. Et flott bidrag til dyrevernet.

FEBRUAR 2014

Dette er en måned som stort sett begynner rolig, men som eskalerer etter hvert som vi nærmer oss vinterferien. Det er intet unntak i år heller. Det ble som vanlig en del forlatte katter å hanke inn. Store og små. Kastrert og ukastrerte. Det jobbes på spreng for å få ferdigstilt årsrapporten som skal sendes til medlemmene. Familien Berntsen som har vært med i styret noen år trekker seg midt i en periode. Dette medfører ekstra arbeid for valgkomiteen og en del omfordeling arbeidsmessig. Men alt går jo, det blir bare litt mer arbeid på oss andre.

Skole: Medielinjen 2 kl. Vågen V. Skole – Intervju om Chinchilla

Innsamling: Harald Hårfagre, Madlaleirens 2 bataljon

MARS 2014

Måneden begynner med dugnad til adressering av årsrapporten som skal ut til medlemmene. Deretter går det slag i slag. En sjønnas av en kattunge er dumpet på Sandnes, en mega kosen kanin spretter rundt i Sørmarka og en halvtufs vakker hannkatt blir levert inn til avliving på Stavanger Smådyrklinikk som heldigvis ringer oss og spør om hjelp. En festlig katt blir tatt inn fra sentrum, mens en alvorlig skadet kattunge med totalt smadret bakfot har krøpet opp på en dørmatte, i et boligstrøk, for å få hjelp. Regnet plasket ned. Ingen ville hjelpe. Vi hentet den lille og det bar rett avgårde til veterinær. Det ble mange veterinærbesøk med lille Marit som veterinæren navngav henne. Bakfoten måtte amputeres. På Storhaug hentet vi en vakker cremefarget katt som lå med skjelvinger i en bakgård. Hun døde hos veterinæren. Nok en kanin må vi hente. Måneden endte med et hyggelig årsmøte på Hinna.

Media: UIS student lager intervju med oss og politiker om nødvendigheten av Dyrepoliti.

Dugnader: Flere dugnader i hagen på Hinna og et par dugnader ellers på hjelpesenteret vårt.

Foto: M. Bolstad

Foto: Silje Lyngheim

APRIL

Dette er alltid en uforutsigbar måned, så også i år. Været går fra kaldt til varmt og Rogaland Avis rister oss i grunnvollene med mega oppslag om aggressive katter i Paradis. Paradis du liksom! Vikedalsgaten, Haukeligaten ligger på Storhaug om jeg må be. Paradis er nede rundt lystbåthavnen. Det kan kun være eiendomsmeglere som har funnet på at hus selges bedre i Paradis enn på Storhaug. Også aggressive katter da!! Katter er ikke aggressive uten en grunn, og gudene må vite at grunner har de nok av. De har blitt hetset, jaget, misbrukt, vanskjøttet og mishandlet helt tilbake til tiden hvor de ble helligholdt i det gamle Egypt. Ja tenk, kattene var en gang hellige, det er langt mer enn noen av oss tobeinte kan skrifte med.

Tilbake til avisartikkelen som medfører en del telefon henvendelser til oss, da folk er redde for at de blir fjernet og drept. På befaring får vi vite at den nye Dyrebeskyttelsen Nord-Jæren har hentet tre bitte-små kattunger på ca. 8 dager uten å ta med pusemoren. De skal ha uttalt at de vil komme tilbake sammen med Mattilsynet. Dette lover ikke bra, og vi sympatiserer med den fortvilte kattemoren som desperat leter etter ungene sine. Det er bare ikke slik det gjøres.

Vi begynner systematisk å hente inn kattene. De får veterinærsjekk og blir sterilisert, kastrert og merket. Alt i alt henter vi 24 katter, store og små. Det gjenstår noen, men de er på listen og vil bli prioritert. Avisartikkelen har også en uttalelse fra Sp politiker Bjarne Kvadsheim, hvor han råder beboerne til å, sitat: «mase på Mattilsynet og Dyrebeskyttelsen, til en av dem tilslutt tar kattene til seg.» En kunne få hakeslepp av mindre. Frekkheten lenge leve.

PS. I løpet av august hadde vi hanket inn 32 katter, store og små. En hadde ødelagt halen. Veterinæren måtte amputere. En katt gjenstår, den er umulig å få inn, men vi prøver. Vi er allerede oppe i 39 veterinærbesøk.

Media: Stvgr Aftenblad's påskekrim involverte både Mills og katter.

MAI

Med finvær og ferie rundt hjørnene begynner tragediene for fullt. Dyr hankes inn fra Dale, Tasta, Forus, Byhaugen, Bjergsted, Eiganes, Storhaug, Åsen, Mosvannet og Tananger. Føler vi er på hjul 24 timer i døgnet. Den hårløse sfinks katten holdt på å forkomme i solsteken, trøtt og skitten som den var. Vi er oppe i 47 veterinærbesøk.

Dugnader: ble det flere av på Hinna, med plenklipping, spyling, terrassemaling, mur maling og opprydding.

Media: Rog. Avis om kattedumping.

Foto: Silje Lyngheim

JUNI

Sol, varmt. Kaos.

Kattene hjemme hos Mills får det mega kjekt når stillaset settes opp rundt hele huset som skal males. Stillaset er i 4 etasjer, og kattene, nysgjerrige som de er, bare må utforske det hele. Det kuleste var nok taket, noen tok seg en spasertur i nabolaget, til Kari's store fortvilelse. Arne prøvde å sette opp ekstranetting med det resultat at malerne ble innestengt til kattenes begeistring. Kaoset varte en hel måned.

Gud undte selv den minste skapning å være til, og å være til som seg selv.

Midt oppe i alt dette får vi melding om en dumpa kattefamilie, mor med 4 unger. Alle er ferskenfarget.
Til alles forbauselse så er det ikke mor og 4 unger. Det er FAR og 4 unger. Det er den mest omsorgsfulle pusefar vi har sett. En vakker sort langhårskatt har ligget ett par dager på en plen uten å røre seg da vi blir tilkalt. Det er søndagskveld. To veterinærer på Sandnes Smådyrklinikk stiller seg til rådighet. Katten har fosterforgiftning og fluemakken har spist seg innover i katten.En smertefull måte å møte slutten på. Den ble avlivet. Det var en vond opplevelse. Nå er vi oppe i 62 veterinærbesøk.
Media: Rog. Avis: Lovpålagt sterilisering & kastrering av katt.

JULI
Måneden begynner med en telefonhenvendelse fra politiet. De ber om hjelp til en liten kattunge som hang fast i noen kabler med den ene bakfoten i et maskinrom på Valberget. Politiet måtte kutte en mengde kabler for å få den løs, og da var kattungen i sjokk. Det ble flere veterinærbesøk og foten måtte amputeres. Katten har fått navnet Polisen.
Nok en katt med ødelagt bakfot ble hentet inn. Her var bakfoten totalt innskrumpet uten vev eller nerver. Bare bein og litt pels. Ny amputasjon. En liten kattunge, kjærlig som bare det, sprang fortvilet rundt utenfor en Remabutikk i Sandnes med blodig og infisert avkuttet haletipp. Veterinæren måtte bedøve, amputere for å unngå koldbrann for at den lille skulle bli bra.
En annen liten kattunge hadde forvillet seg inn i en bilmotor, det tok noe tid å få den ut og til veterinær.
Noen dumper en eske bestående av kattemor og 4 nyfødte kattunger utenfor entredøren til Mills. Hvor lenge esken med kattefamilien har stått vet ingen. Mills fortviler da det allerede er fullt av dyr, men det lages plass.
En lørdagskveld kommer en melding om en liten kattunge i en container eller i en bilmotor like ved containeren. Mills og frivillig hjelper Silje suser av gårde. Kattungen lokaliseres i bilmotoren. Bilen tilhører Fylkeskommunen. Det er vanskelig å få tak i rett person for å be om hjelp. Nettsiden til Fylkeskommunen gir oss gode 30 navn. Svett!!! Første mann er både sur og tverr. Andre mann er på ferie. Tredje mann derimot er både høflig og hjelpsom, vi får et navn. Selvsagt tar ikke fyren telefonen. Tilbake til nr. 3, vi får navn og nummer til øverste sjef. Han er på hytta og har selskap. Han er hjelpsom som få og uttrykker at vi må bare foreta oss det vi må for å få ut den lille kattungen. Vi enes om å be om assistanse fra politiet. Politiet kommer sporenstreks når vi forklarer situasjonen. For ikke å smadre bilen ringer politiet falken og ber om hjelp.

Mens vi venter på falken kryper Mills under bilen og prøver å lokke kattungen ut, den kommer fykende ut og springer og gjemmer seg under containeren. Vi avlyser Falken og etter mange timer har vi nå endelig den lille skjønnasen av en kattunge. Det tok i alt 8 timer.
Til sammen 27 katter ble tatt inn denne måneden. Nå er vi oppe i 78 veterinær besøk.
Media: Stvgr Aftenblad slo opp 2 sider om en katt som noen ungdommer hadde tatt og forlatt på en ubebodd øy. Vi koblet raskt saken med en mistet katt, så eier og katt ble gjenforent.

AUGUST
å er det rasekatters tur til å bli hanket inn. En siameser og en Hellig Burma. De er syltynne begge to. Et dødsfall gjør 4 katter hjemløse, vi har tatt inn 3, men siden nr. 4 er noe sky har en dyrevennlig nabo påtatt seg å få inn nr.4. Hittil er det blitt 88 veterinærbesøk.
Media: Stvgr Aftenblad har sommerprat hos Mills. Rog.Avis: Vi vil ha dyrepoliti. Aker Solution: Veddemål om å få bilde av dem og katten

SEPTEMBER
En halvvoksen kattunge er dumpet på Madla Amfi, noen småkattunger på bare 4 uker er dumpet i et myrområde rundt Mosvannet. En liten kattunge er dumpet på motorveien, og noen små kattunger er dumpet på Fritidsgården. Noen små og noen halvstore kattunger har det kjipt i Bjergsted området. Vi tar hånd om dem alle, da alle var i en livstruende situasjon. Vi prøvde desperat å hjelpe en liten svale, men uansett hvor mye vi forsøkte måtte vi gi tapt.
Skole: UIS 2 studenter, 3 år på film & Tv. Laget skoleportrett av K.Mill's hverdag med dyr.

OKTOBER

Det er bare til å hanke inn forlatte og forviste katter. Tre katter dumpet i bur hos Mills. På Dyrenes dag 4 oktober arrangerte NOAH demonstrasjon på torget. Tema Dyrepoliti. Vi har alltid blitt invitert til å bidra med folk og appeller. Dette var/er et tema vi kan mye om, men invitasjonen uteble. Rasekattklubben Rorak kom med masse kattefôr etter en vellykket utstilling
I mange år har vi hatt kjempebra priser på sterilisering/kastrering. Dette har gjort at vi har kunnet sterilisere og kastrere katter over en lav sko, og vi har rost vedkommende klinikk for deres bidrag i saken. Så en dag, 13 oktober, så var det over i løpet av ett sekund. Vi ble dødsskuffet da vi har vært kunde der i 10 år. I løpet av 20 år, er det minste vi har sterilisert/kastrert 96 katter i året. Det meste er 267 katter i året. Dette blir i snitt ca. 165 katter i året. Vi kan vel ikke akkurat kalles en dårlig kunde. Med nye høyere priser vil resultatet bli at færre dyr blir sterilisert/kastrert og bestanden vil øke drastisk. Folks hets mot katt vil også øke og vi vil på sikt bli satt tilbake til 1992 stadiet. Jaggu er det vanskelig å drive dyrevern.

NOVEMBER

Været begynner så smått å surne litt og 3 November er en temmelig grå dag når Sunniva kommer farende inn døren. KRISE. En liten kattunge sitter forskremt på en 10 cm platting utenfor gjerdet på bybroen. Vi står nesten fast i døren da vi skynder oss ut til bilen. Blålys hadde vært rette tingen nå, men siden vi ikke har det tar vi fram bøllekjøringen og er fremme i løpet av kort tid. Masse trafikk på bybroen. En har nesten ikke tid til å ta situasjonen i øyesyn da den minste bevegelse kan bli fatal. Får kattungen panikk raser den rett i asfalten. Tar den noen steg bakover raser den rett i sjøen. Det er veldig, veldig langt ned. Svett!!! Jeg fanget kattens blikk og snek venstre arm ut gjennom sprinklene. Et godt tak i nakken, katten er reddet. En utrolig vakker liten krabat. En dumpa katt blir hentet i Arboreet og 2 små kattunger på ca. 4 uker mjauer fortvilet før vi hanker dem inn. Kjempekosne. Skulle gjerne hatt tak i eieren. Kunne tenkt meg å riste litt !!! En 8 ukers gammel kattunge er dumpet på Dale.
Media: NRK Rogaland: Intervju m/Mills om Mattilsynets nye regler for kjæledyr.
Stvgr Aftenblad Pluss: 4 sider om dyrene ingen vil ha.

DESEMBER

En eldre sterilisert hunnkatt er blitt forvist av sine eiere. Veterinærundersøkelse viser dårlige tenner, som blir fikset. Katten er i hundre etterpå. To halvvoksne katter hadde i lengre tid holdt til under en container ved Viking Stadion. En behjelpelig nabo fanget dem inn så vi kunne ta hånd om dem. En annen behjelpelig nabo hanket inn en katt vi hadde søkt etter en tid. Den lille kattungen på snaue fire måneder gikk fra dør til dør etter at eieren flyttet. Kattungen skrek hjerteskjærende for å få hjelp. Den er hos oss nå.
Lager Zoo dyreforretning tildelte oss 2 premie på kr. 43.000,-. Første premie gikk til en organisasjon som ivaretar hunder ingen vil ha. Hundene får bli der så lenge de lever. En verdig 1 premie vinner.
Julen passerte rolig, men trolig er en del dyre blitt forlatt. Mørketallene erfaringsmessig er store. 2014 var året når vaskemaskinen røk og laget litt flom, toalettet i andre etasje takket for seg, en panelovn gadd heller ikke mer. Termostat på gulvvarmen ble kaputt og den ene varebilen måtte fikses for å få lov å bli EU godkjent. Som om ikke dette var nok så takket kopimaskinen også for seg, det var fristende å ikke gjøre det samme. Det ble 124 veterinærbesøk i 2014.
Media: Akademiet VG 3kl. intervjuer om omplassering/adopsjon.
Radio Norge/P1 intervju m/Mills om katter og status.
Lager Zoo: delte ut stipend til DSR kr. 43.000,-

2014 Årsrapport i kortversjon:

Vi har avholdt 14 styremøter og 1 ekstraordinært styremøte
Vi har hatt 10 dugnader på Hinna
Vi har hatt 1 advokatmøter

Antall dyr i vår varetekt 1. januar 2014:	350
Antall dyr tatt inn i 2014:	154
Antall dyr i vår varetekt 31 desember 2014:	281

Innkomne saker på vakttlf. & epost:	1176 (snitt 3,2 daglig)
Saker ang. katt:	72% (5 % økning)
Saker ang. hund:	6% (2% nedgang)
Saker ang. diverse:	8% (5% nedgang)
Saker ang. fugl:	9% (1% økning
Saker ang. gnagere:	2% (som i 2013)
Saker ang. vilt:	2% (som i 2013
Saker ang. gårdsdyr:	1% (0,1% økning)

Vi har avlagt veterinærbesøk:	124
Dyr sterilisert / kastrert:	91

Dyrearter vi har hatt inn i 2014: Katter, chinchilla. kanin, pinnsvin og diverse fuglearter

Sak 9. Valg av styre

DYREB.-SØR-ROGALAND

Valgkomitéens forslag til styret for 2015

Leder velges særskilt. Styret selv innen sin midtre velger nestleder, dette i henhold til vedtektene.

Leder:	Kari Mills	Gjenvalg
Nestleder:	Velges internt av styret i hht vedtekter	
Sekretær/Webansvarlig:	Sunniva Olsem	Gjenvalg
Kasserer:	Kari Mills/Arne Dinesen	Gjenvalg
1. styremedl.	Arne Dienesen	Gjenvalg
2. styremedl.	Sunniva Olsen	Gjenvalg
3. styremedl.	Kristen Clausen	Gjenvalg
1. varamedl.	Silje Lyngheim	Ny

For Valgkomiteen. Cathrine Gjelsvik

Cathrine Gjelsvik

Sak 10. Valg av revisor

Revisor Ingunn Stokdal Gjenvalg

Valgkomitéen har bestått av Cathrine Gjelsvik, Reidun B. Finsnes & Iselin Thorsen

Stavanger 19. februar 2012
Valgkomitéen (sign.)

For Valgkomiteen. Cathrine Gjelsvik

Cathrine Gjelsvik

Sak 11. Valg av valgkomite

Styrets forslag til valgkomite:
Catherine Gjelsvik
Reidun B. Finsnes
Iselin K. Thorsen

Noen ord fra styret

Hilde Norheim skriver:
Jeg ble med i styret 04.2014 og ser tilbake på en travel periode på både godt og vondt. Det har vært en bratt, men givende læringsperiode med vakttlf., dugnad, stell av dyr osv.
Verst har det nok vært med alle henvendelsene ang. dumpede katter, spesielt kattunger. Det har vært en masse inntrykk, men ser et styre som virkelig står på for dyrene.
Er stolt av å kunne være med videre.

Arne Dinesen skriver:
Det virker som at noen mener vi bør gå rundt og lete etter syke/skadde katter. Enkelte mener også at det er vår plikt å ta imot katten deres når de av en eller annen årsak ikke kan ta inn katten deres., for hva betyr vel en til når vi har så mange fra før.
Ingen har vel hjupet flere katter enn DSR. Vi har aldri sagt nei til en syk eller skadet katt. Vi gjør så godt vi kan og det som muligheter tilsier. Ingen kan gjøre alt, men alle kan gjøre noe.

Kari Mills skriver:
Jeg lever i evig bekymring for dyrenes og DSR´s fremtid. Å drive en frivillig organisasjon basert på dyrs velferd er ingen enkel oppgave, dette med tanke på frivillig innsats og økonomi. Det er som å spille rulett i motvind.

Sunniva Olsen skriver:
Enda et år som styremedlem i Dyrebeskyttelsen er omme. Jeg har vært med på min del redningsaksjoner. Måker med nesten avrevne vinger er like ille å se hver gang. Mange fugleunger som har falt ut/blitt dyttet ut av rede har blitt hjulpet. Pinnsvin har fått behandling og blitt foret opp. Noen kaniner har fått hjelp.
2 papegøyer har fått hjelp til å komme til nye eiere.
Og så var det kattene da. Hundrevis av katter som trenger hjelp. Folk som maser, ber, trygler oss om å hjelpe akkurat den katten de trenger hjelp med. Mange har vi hjulpet. Kattungen som noen hadde plassert på bybrua, kattungen som hadde blitt dumpet på motorveien, kattunger som ble dumpet her og der, voksne katter, skadde katter, drektige katter ...
Dere må jo hjelpe dem får vi høre.
Noen klarer vi å redde, andre ikke. Jeg ser dem for meg, kattungene som ikke klarte seg fordi de ble dumpet i en våt myr og funnet for sent. De som ble tatt altfor tidlig fra moren, som plutselig ble revet bort fra henne så altfor tidlig, fordi det passet dårlig for eieren til kattemor å ha kattunger. Som ikke klarte seg fordi de manglet den viktige morsmelken.
Vi har hjulpet en del, mange kunne vi ikke hjelpe, vi har ikke kapasitet, plass, penger til å hjelpe alle. Vi ser så tydelig hva problemet er, for det gjentar seg hvert eneste år.
Kastrering, steriliseringe og ID merking av huskatter må bli lovpålagt. Vi går ut i mediene hvert eneste år, meldingene kommer fra hele landet. Dyrebeskyttelsen er stapp full, det er ikke plass til et eneste dyr mer, men meldingene om dyr i nød fortsetter å strømme inn. Til og med kommunen, politiet, veterinærene henviser til de frivillige i Dyrebeskyttelsen, fordi det ikke finnes noen offentlig hjelp til katter.
Vi har gitt opp håpet om at det skal bli lettere og bedre uten en lovendring. På spørsmål om mattilsynet kan gå inn for lovpålagt kastrering/steriliseringe, svarer de at de mener det vil hjelpe å informere folk om fordelene ved kastrering.
Vi har mye erfaring - og vi tror ikke lenger på eventyr.
Som alltid går vi et hardt år i møte, med tragedier, smerter og lidelser for dyr. Mye kunne vært unngått.

DSR Statistikk

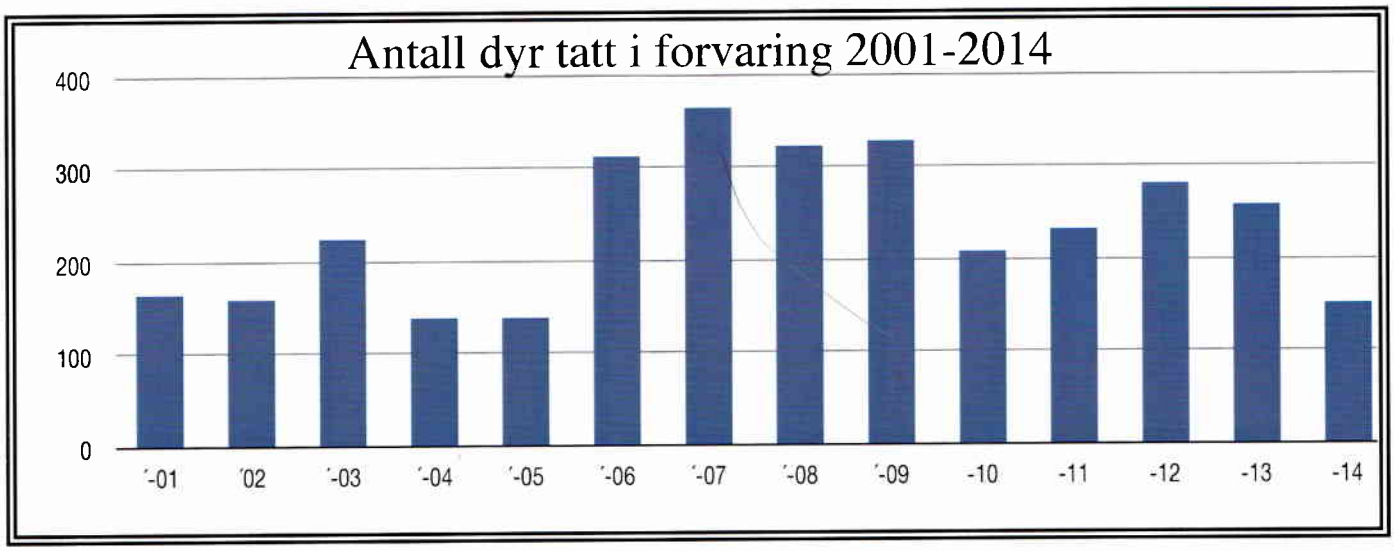

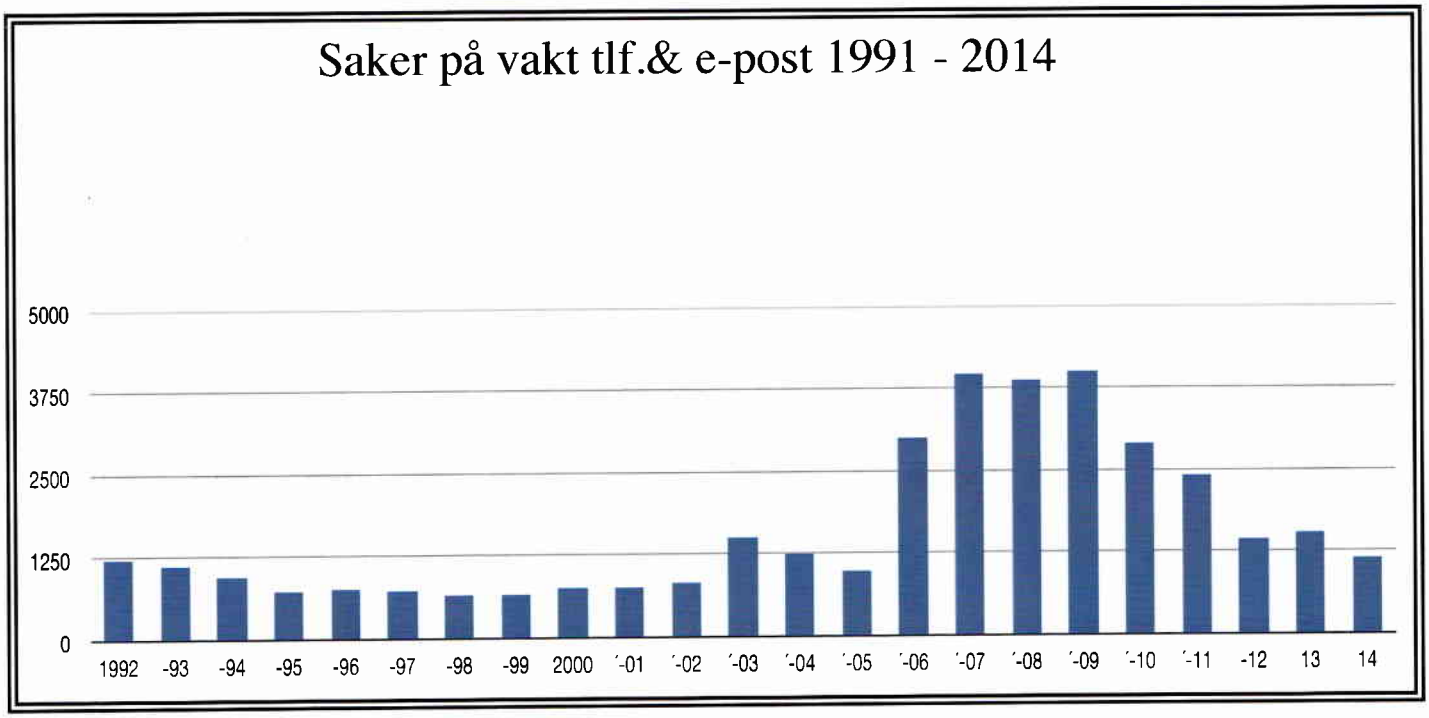

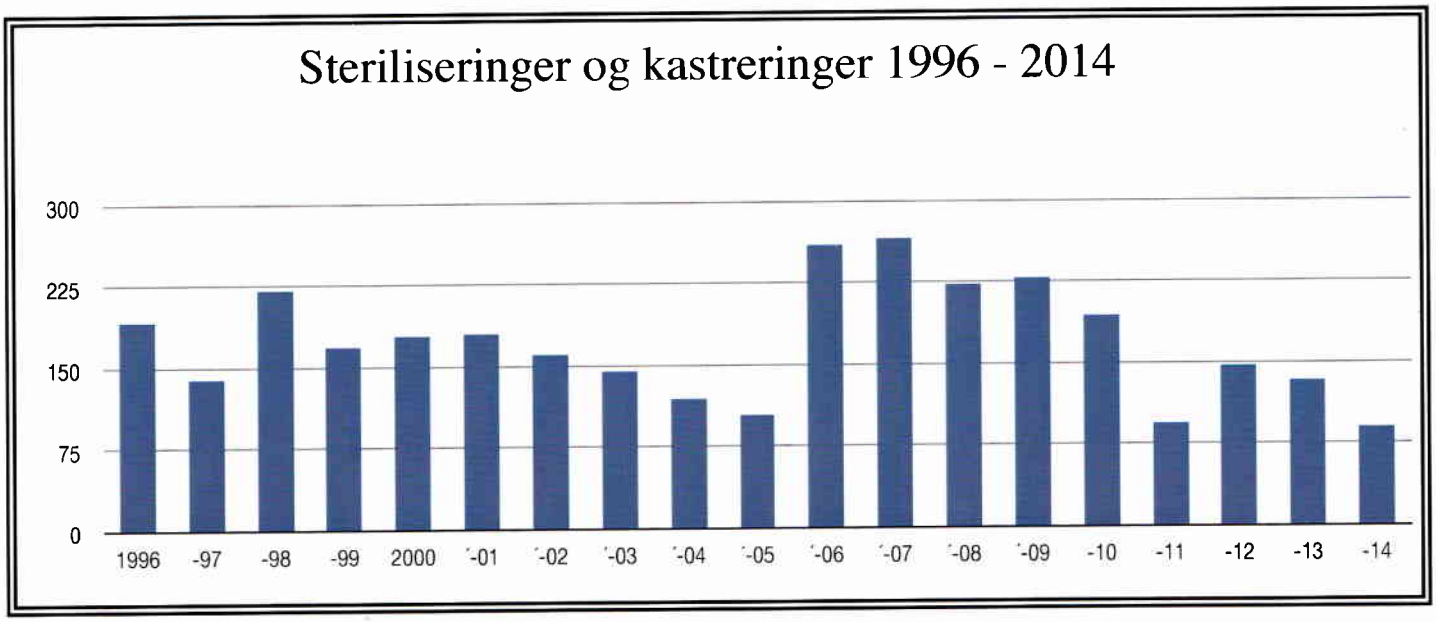

FOR 100 ÅR SIDEN

Aarsberetning for 1914

For Stavanger Amts forening til Dyrenes Beskyttelse.
Den aarlige generalforsamling afholdtes den 15de Juni i Børsens lille sal. Efter at beretning og regnskab var oplæst og godkjendt foretogs valg med saadant udfald
Til bestyrelsesmedlemmer:
Herrer: Arntmand Larsen og Fotograf Kørner

Til suppleanter for disse:
Herr Politimester Wetteland, Lærinde Frk. M. Uchermann, Herr Revisor K. Kloster
Foreningen havde ved aarets begyndelse 317 medlemmer og ved dets utgang 324, hvoraf 3 er livsvarige - 8 medlemmer staar til rest med kontingenten.
Foreningens betjent Herr Hans G. Ree har i aarets løp utført tilsyn i byen som tidligere. Til foreningen er indkommet flere klager, som dog aller er ordnet i mindelighet. Den i forrige aarsberetning omhandlede vandpost paa Kranen er nu anbragt til stor tilfredshed for gaskulkjørerne, som har ytret sin taknæmmelighet herfor.
Det er os derfor en glæde at kunne frembære vor erkjendtlige tak til Formandskabet for at dette gav sin bevilgning til postens utførelse. Det samme medlem af foreningen som i fjor gav til 2 hestetæpper til utdeling, har ogsaa i aar skjænket 1 tæppe, som er tildelt kjører Fosmark.
Foreningens tak overbringes herved:
I følge beslutning paa forrige generalforsamling har foreningen foretaget undersøgelse angaaende en betryggende maade til avlivning af katter. Resultatet heraf er blevet, at man paa henvendelse til Hr. Dyrlæge Smith, har faaet oplysning om, at saadan aflivning kan foretages paa det komunale slagthus for en afgift af kr. 0,25 pr kat. Hunde kan ogsaa aflives der for kr. 1,- pr. hund.
Ligeledes har man faaet oplysning om en fælde til nevnte øiemed, som har været anbefaldt af Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Kristiania. Denne indretning vil snarest være i færdig stand til bruk. Ligesom tidligere er ogsaa i aar gjort henvendelse til pressen om ikke at glemme huskatter ved bortreise i ferien.
Bladet «Dyrenes Ven» er fremdeles blevet utdelt til medlemmene.
Stavanger 4 Mai 1915

L.B.Oftedal (formand) Thorvald Larsen (vice formand)

Utdrag av regnskapet
Indtaget kr 846,11 Udgift kr 846,11

Den evige kamp for katten

Kari Mills

Allerede i år 1913 gikk vår daværende leder og redaktør i Stavanger Aftenblad, Lars B Oftedal, ut i media med appell om at folk ikke måtte reise fra katten i ferien. Samme appell ble forelagt presten til orientering for sitt publikum.
Det synes å være en ting som aldri kan sies for ofte og er faktisk like aktuelt i dag, over 100 år senere. Tidlig på 1950-tallet appellerte vi, Dyrebeskyttelsen, om å gi katter p-piller for å unngå uønskede kattekull og deri holde bestanden nede. Det var på den tid forbudt å sterilisere/kastrere katter i Norge. Forbudet gjaldt helt frem til 1991. Jeg tok problemet opp med Landbruksdepartementet og etter iherdig diskusjon ble forbudet opphevet. Seieren er vår.

Neste sak var å få slutt på den ukontrollerte avlivingen av katter som Stavanger Kommune stod for. Her ble ikke bare hjemløse katter avlivet, også huskatter og rasekatter gikk med i dragsuget. Det ble en langvarig og slitsom kamp på 5 år. Midtsommeren 1996 inngikk vi (DSR) og Stavanger Kommune en samarbeidsavtale om økonomisk støtte til sterilisering/kastrering av hjemløse katter. Det var aller, aller første gang en slik avtale ble oppnådd i Norge. I 1998 inngikk vi lik avtale med Randaberg Kommune. Høsten 1998 oppnevnte Statens dyrehelsetilsyn på anmodning fra Landbruksdepartementet en tverrfaglig arbeidsgruppe for å utrede ulike sider ved forholdene rundt eierløse/forvillede katter. Arbeidsgruppen hadde følgende sammensetning:

Statens Helsetilsyn v/fylkeslegen i Vestfold : Finn A Johnsen
Direktoratet for Naturforvaltning : Erik Lund
Norsk Huskattforening: Bodil Eikeset
Dyrebeskyttelsen Norge/DSR: Kari Mills
Trondheim Kommune: Svein Gismervik
Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltning: Merete Støvring

Det ble mange møter og grunnleggende informasjon innhentet fra inn- og utland. Rapporten ble ferdigstilt Februar 2001. Siden arbeidsgruppen ble oppnevnt i 1998 hadde Landbruksdepartementet fått ny politisk ledelse. Den nye landbruksministeren, Bjarne Håkon Hanssen, anså ikke eierløse og forvillede katter som et like stort problem som sin forgjenger Kåre Grønnes.

Arbeidsgruppen vil bruke 10 mill NOK pr år i en 5 årsperiode 2001-2006 på landsbasis til sterilisering/kastrering, merking og holdningsskapende arbeid. Merete Støvring, veterinær, leder og sekretær for arbeidsgruppen uttalte til VG 31 Mai 2001 at « ja det er mye penger, men ikke mer enn akkurat det som må til for å behjelpe problemet».
Kattene påføres store lidelser som sult, kulde og sykdommer. Landbruksminister Bjarne Håkon Hanssen avfeide arrogant det hele.

Fremdeles er frivillige organisasjoner og private dyrevenner nedtynget i arbeid for å hjelpe mishandlede, forlatte og vanskjøttede katter. Det kunne vært over, men politikerne ville det ikke slik. I mellomtiden lider kattene. Useriøse dyreeiere øker. Kattene har ingen rettigheter – ingen offentlig instans tar hjemløsheten, mishandlingene og vanskjøtselen på alvor, selv om dette er Norges største dyrevernproblem. Vi leser om tragediene, vi hører om tragediene og vi opplever tragediene år etter år.
Ingen må si at vi ikke har forsøkt.

Rapporten er på 73 sider pluss 10 vedlegg. Kan leses på : http://norskhuskattforening.net.

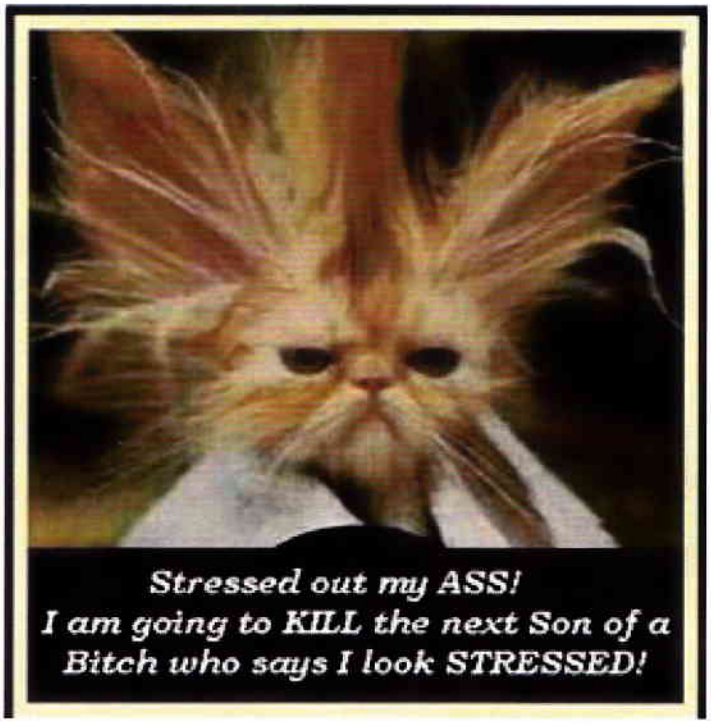

Vi trenger dyrepoliti

Rogalands avis 22.08.14
av Kari Mills

Administrerende direktør i Mattilsynet, Harald Gjein, synes å tro at folks krav om dyrepoliti kom på banen «bare» på grunn av sommerens stygge dyremishandlingssaker.
Da har han jammen ikke fulgt med i timen, og heller ikke i de 13-14 årene Mattilsynet har eksistert. Vi har sett og vi har hørt om den ene groteske dyremishandlingen etter den andre i årevis, og Mattilsynet som skal være et tilsynsorgan, har vært totalt fraværende.
Mishandling og vanskjøtsel av enkelte dyrearter vil ikke mattilsynet ha noe med å gjøre. I årevis har dyrevernere og dyrevenner appellert og bedt Mattilsynet om bedre rettsvern for både pelsdyr og katt. Lite om intet er gjort – da hjelper det lite å komme med selvskryt over hvor mange ansatte veterinærer mattilsynet har. Så vidt meg bekjent har ikke mattilsynet protestert over at landbruksministeren har gått inn for å avslutte veterinærvakten, fordi de da kan spare to millioner på landsbasis, og det er viktigere enn nødhjelp til dyr. Ut av Harald Gjein sitt skriv leser en nesten et panikkartet rop om å tviholde på makten over dyrevern. Og han vil forbedre forholdet til politiet med henvisning til Mattilsynets spesialkompetanse. Hvor i all verden har denne spesialkompetansen vært i alle de årene de har eksistert? Og hvorfor holder denne spesialkompetansen dørene lukket for katter? Hvordan i all verden kan denne spesialkompetansen godta pelsdyrhold? Er det noe dyrene ikke trenger så er det ene og alene mattilsynet.
I realiteten burde dyrevern blitt trukket ut av Mattilsynet. Skal dyrevernet framover ligge under Mattilsynet, må Mattilsynet gjennomgå en total forandring fra hva de har vist hittil.
Ja, dyrene trenger i aller høyeste grad rettsvern med egen advokat og et forbedret rettsvern. Dette burde være en selvfølge for Norge som er så gode til å skryte av seg selv om hvor gode vi er. Norges offentlige dyrevern er en skamplett for hele landet. En må aldri glemme at det bare er en promille av dyremishandlingen som når ut i mediene, og årsaken til det er at vi som ser og opplever dyremishandling på nært hold fraholder oss ofte fra å gå ut i media av frykt for smitteeffekten, da det alltid er noen avstumpede mennesker som blir revet med.
Hadde det offentlige dyrevernet vært den suksessen vi håpet på da de startet, så hadde det vært unødvendig med ørten dyrevernsorganisasjoner på landsbasis, som jobber frivillig døgnet rundt for å avhjelpe dyr som lider.
Sist, men ikke minst, hvilken etat/politiker vil starte en holdningsendring hvor en står for at dyr kan føle frykt og smerte på like for med oss, og at de trenger omsorg og respekt og har krav på et godt liv?

KATTEN

Alle ønsker i sitt hus
en søt og lodden kattepus.
Et lite nøste frisk og glad
som fanger mus vi ei vil ha

Og lille pus vil male søtt,
sovne på fanget god og trøtt.
Den har ei tanker om den
en dag vil være uten hjem.

Hver eneste time, hver eneste dag,
glemmer vi pusen som var for glad.
Vi ser dem i byer og gater og stuer,
dog er vi den som katten mest truer

For lite nøste har nå blitt stor,
nå skal den flytte fra barna, far og mor.
"Vi har gått lei, så gå din vei!"
Men kattepus forstår det ei.

"Jeg har jo bare vært god og snill,
kanskje noen ganger yr og vill.
Skal jeg nå sitte ute i kulde og snø,
har dere nå slengt meg ut for at jeg skal dø?"

"Jeg ønsket å leve mine 9 liv til ende,
kan dere ikke slutte å vekk meg sende?
Heldivis åpnes et nytt hjem for meg nå,
for noen vil at jeg atter skal få,
en siste ærefull sjanse å gå..."

Pelsdyrindustrien og dens løpegutter

Torstein Grude Produsent, Piraya Film AS, Bjarte Mørner Tveit Produsent, Piraya Film AS
(Fra Aftenbladet 21.12.14)

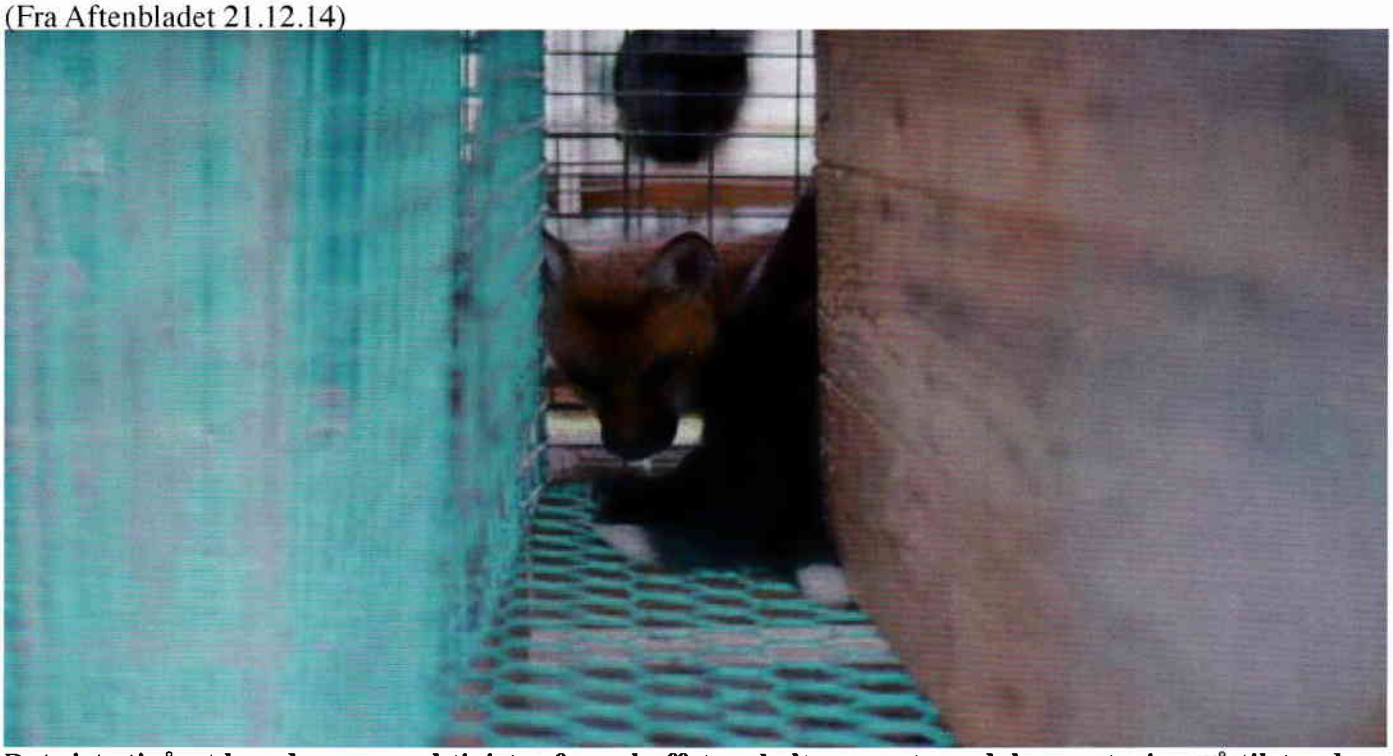

Det siste tiaåret har dyrevernsaktivister fremskaffet en helt annen type dokumentasjon på tilstanden i pelsdyrnæringen enn det journalister og myndigheter har klart

NPA representerer de som er tatt med buksene nede. De er moralsk indignerte og lei seg. Ikke fordi «gode» representanter for industrien er dokumentert i kompromitterende situasjoner eller fordi deres kyniske holdninger mot dyrene er framvist. De reagerer på metoden som ble brukt for å avsløre dem.

Det siste tiåret har dyrevernsaktivister fremskaffet en helt annen type dokumentasjon på tilstanden i pelsnæringen enn det journalister og myndigheter har klart. Alvorlige, systematiske brudd på dyrevelferdsloven er fremvist. Likevel er det det er slått ring om lovbryterne. Dette er et interessant paradoks: Piner man ett dyr venter straff, pines tusenvis av dyr får man utvidede fullmakter, statstilskudd og et tillitsbasert rapporteringssystem.

Piraya Film og NRK viste filmen «Pels» til involverte oppdrettere, veterinærer, til NPA og til deres advokater to måneder før den var helt ferdig, slik at de fikk mulighet til å sjekke fakta og gi tilsvar. I stedet startet disse en omfattende kampanje mot filmen. Tragikomiske brev ble sendt til NRK, fulle av usannheter og useriøse påstander. Hensikten var å stoppe visningen. Da dette feilet fulgte en større kampanje: Helsides annonser i landets største aviser med feilaktige påstander, supplert av falske og villedende uttalelser i mediene. Pelsindustriens parole er: Vi har ingenting å skjule (rent bortsett fra det som blir avslørt i dokumentarfilmen om oss)!

I filmen, og i enda større grad i vårt råmateriale, fremgår det at bedrag er en integrert del av pelsindustriens arbeidsmetode og strategi. Det er derfor ikke overraskende at dette er modus operandi når en kritisk film slippes.

Etter visningen av «Pels» har den offentlige diskusjonen blitt avsporet av industriens PR-apparat, godt hjulpet av journalister som har unnlatt å utføre sine grunnleggende oppgaver.

Et eksempel: Lederen for NPAs dyrevelferdsråd Mikal Kvaal har fabrikkert en «tilståelse» fra filmens hovedkarakter Frank Nervik. Her hevdes det at Nervik «innrømmer» at det kun var lovbrudd ved 2 av de 17 farmene han besøkte. «Tilståelsen» ble helt udokumentert publisert i avisen Trønderbladet. Fakta er at «tilståelsen» er ren løgn.

I annonser, artikler og intervjuer i alle kanaler har NPAs representanter spredt usannheter om filmen. De har hevdet at filmen ikke er representativ fordi den er produsert av aktivister, eller «ekstreme aktivister» som «vil avvikle alt husdyrhold». Dette er usant, og kunne enkelt blitt avklart av journalistene.

Faktum er at filmen er produsert av Piraya Film. Vi er ett av Nordens mest meritterte dokumentarfilmselskaper. Filmene våre belyser oftest undertrykkelse og åpner dører inn til lukkede og til dels farlige rom.

I 2012 var Piraya Film i kontakt med regissør Ola Waagen. I mange år hadde han og personer fra Dyrebeskyttelsen gjennomført et prosjekt som gikk ut på å inspisere pelsfarmer landet over. Vi fikk tilgang til hundrevis av timer med uredigert videomateriale, tusenvis av fotografier og notater fra prosessen.

Aktivistene tar seg inn til dyrene ved å gå gjennom ulåste porter og dører, eller ved å klatre over gjerder. Inspeksjonene er rolige og grundige, og funn blir loggført med GPS-koordinater. De benytter konsekvent beskyttelsesutstyr for å unngå smittespredning. De varsler myndigheter og mediene om sine funn. Vår erkjennelse er at de har høy integritet og etterrettelighet, og god fagkunnskap om pelsdyrhold og lovverk.

Les også
Pelsdyroppdretter Per Haugstads oppdrettsanlegg for mink huser 10.000 dyr.
Pelsdyrbøndene får hatmeldinger og trusler

Det stormer som verst rundt pelsdyrbøndene etter TV-dokumentaren som viste alvorlige brudd på dyrevelferden. Mange av dem har fått tekstmeldinger med alvorlige trusler.
Regissør Waagen fikk ekstra tett oppfølging fra Piraya Film, fordi han var debuterende på dette nivået og på grunn av sin aktivistbakgrunn. Teamet han inngikk i besto av erfarne filmskapere og journalister, og filmens produsenter har vært tungt inne i alle faser av produksjonen. I to år har vi gjort egne opptak, og i tillegg har vi hatt film fra de over 200 inspeksjonene. Bildene taler sitt tydelige språk. Dyrene lider, og ikke bare de med synlige skader. Det ble derfor stadig viktigere å forstå hvordan næringen håndterte disse problemene.

Sent i 2012 ble vi introdusert til Nervik, som i flere måneder hadde arbeidet under cover i pelsbransjen. Fordi han hadde uttalte sympatier definerte han ikke seg selv som journalist, men som aktivist når han infiltrerte næringen.

Filmteamet fulgte Nervik, og han ble filmens hovedkarakter. Industriens representanter lærte ham opp i svindel og bedrag: Juks med tilsyn, bedrageri overfor myndighetene, overlagte lovbrudd mot dyrene, miljøkriminalitet. Nervik ble innviet i bransjens indre.

Skjult filming ble gjennomført innenfor et strengt etisk regelverk. Nervik filmet for eksempel aldri i pelsbøndenes privatboliger. Han dokumenterte opplæringen han fikk, med arbeidssituasjoner i produksjonsanleggene, kurs og messer. Vi fikk opptakene uredigert og i sin helhet. Som hovedkarakter deltok Nervik selvsagt ikke i klippingen av filmen.

Fra industrien kommer nå en tilsynelatende utømmelig foss av usannheter og udokumenterte anklager mot filmen, filmens deltakere og filmskaperne. Mange redaksjoner har tillatt at journalistene har hoppet over faktasjekk. Utspillene refereres ukritisk. På dette sviktende grunnlaget går så redaksjonene til angrep på filmskaperne og NRK.

Dette har smittet over på beslutningstakere. Slik ble seriøse redaksjoner og sentrale opinionsdannere viktige bidragsytere i industriens kampanje.

Med fossen av løgner, og med sine hjelpere i media, kjemper pr-apparatet nå hardt for at publikum ikke skal forstå at filmen «Pels» tegner et korrekt og sannferdig bilde av en dypt uetisk og uforsvarlig bransje hvor dyrene konstant utsettes for overgrep.

"Mennesket er det eneste individ som kan rødme, og som har grunn til det"
Mark Twain

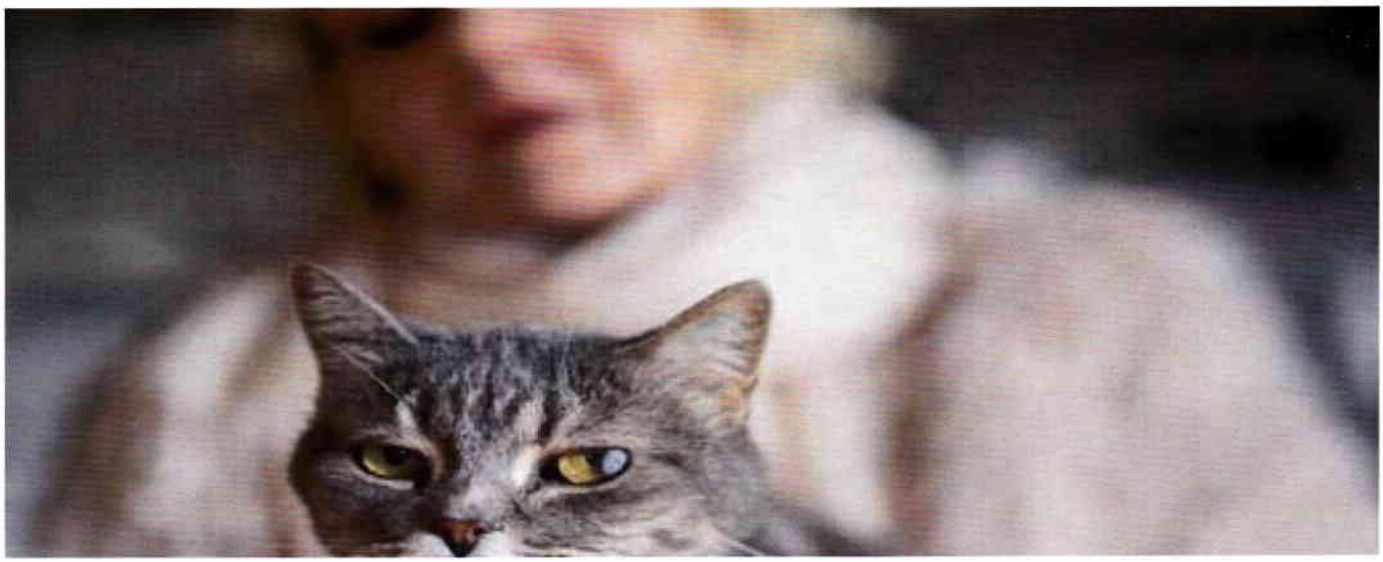

DE HJEMLØSE

Stavanger Aftenblad, 15.11.14

Tro om de merker det, dyrene, når de nok en gang ikke er den heldige som blir valgt. I det øyeblikket vennene drar av gårde til sine nye hjem, mens de selv forblir i Dyrebeskyttelsens hus på Hinna.

- Det er alltid noen som blir sittende igjen, sier Kari Mills, leder i Dyrebeskyttelsen Sør-Rogaland.

Hvert år får de inn mellom to og tre hundre dyr, og årlig blir omtrent det samme antallet omplassert. 99% av dyrene dyrebeskyttelsen omplasserer, er katter. Men så er det jo også dem det er flest av, over hundre i hvert av de to husene organisasjonen disponerer. Men tro ikke det betyr at det er lett å adoptere et dyr.

- De interesserte må igjennom et helt forhør, sier Mills.

Først en intervjurunde pr. telefon. Er svarene tilfredsstillende, får man komme å se på dyrene. Så må man love flere ting for å få med seg dyr hjem. Man må ha råd til å ta seg av dyret. Så må man skrive under på at det slipper å stå i garasjen, men blir et fullverdig familiemedlem. I ferien skal dyret ha pass, eller bo på kennel.
- Man finner fort ut hva slags mennesker man har med å gjøre. Vi har nektet mange å få dyr. Da blir de som regel sure, sier Mills.

Chinchillaen Luis

Luis ble hentet sammen med maken sin Luna fra et hjem på Storhaug i 2012. Eieren var syk, og kunne ikke ta ordentlig vare på dem. Høy hadde de ikke fått på lenge, så da de så høybingen på Hinna, hoppet de rundt som kyr på vårbeite. Chinchillaer sover på dagen, og Luis og Luna har slitt ut hengekøyen sin. For kort tid siden døde Luna. De to chinchillaene i naboburet ville ikke vite av ham i sitt bur, de snerret og jaget etter ham. Nå er Luis alene. Å plukke sukkererter og mandler fra menneskehendene på kveldstellet er noe av det som gjør ham glad, da lager han godlyder og klatrer på armen til servitøren. Sandbad, tørkede mais-kolber og or-greiner fra hytta til Kari Mills får han også, og snart er ny hengekøye på plass.

Kaninen El Canino

Dvergwedderen El Canino, eller Snø, som han også blir kalt av noen, hadde det nok egentlig ganske greit der han løp fritt rundt i skogene rundt Stokkavatnet. Om han hadde rømt eller blitt dumpet, er vanskelig å vite, men at han egentlig var et kjæledyr, var tydelig da han fulgte etter noen turgåere en marsdag i år. Selv om han hadde vært ute mange vinternetter før, tenkte Dyrebeskyttelsen at han raskt kunne blitt et bytte for hunder. I tillegg kunne det komme frost og matmangel, som en tam kanin nok ikke var helt forberedt på. Dess-uten kunne det jo hende noen savnet ham. Dermed ble de frie skoger byttet ut med femten kvadrat innhegning på Hinna. Til gjengjeld får han servert mat hver etter-middag, aller helst søtpotet og løvetann. Såpass fin på det er han blitt, at han kun spiser noen av frøene i blandingen, resten sparker han ut. Han har attpåtil fått damebesøk i bingen sin i løpet av tiden sin her, men kun i to uker. Henne var det nemlig noen som savnet og hentet hjem. Men ingen savner El Canino.

Gråjacoen Jacob

Jacob har nok blitt preget av å bo i samme hus som 100 katter. Han sier nemlig mjau. Når han tror du ikke hører på, har han stemme som en gammel dame. Og plystrer du, hermer han. Ellers snakker han såpass fort at det ikke alltid er lett å få tak i hva han sier. Da Jacob kom til Dyrebeskyttelsen for seks år siden, var han rasende og frustrert. Stupte mot dem som kom inn til ham, og skreik. Menneskene var livredde. Nå er han venner både med dem og med nymfeparakittene han deler bur med. Peanøtter er det beste han vet, og napper i t-skjorta til matmor hvis hun ikke er rask nok med maten. Han vil nok egentlig ikke ha noe nytt hjem. En dame ville så veldig gjerne ha Jacob, og satte seg på golvet i fuglerommet. I tre timer satt hunder. Jacob bruste med de grå fjørene, skreik og raste. Damen gikk hjem tomhendt, og Jacob er fortsatt på Hinna.

Katten Avy

Avy ble for ti år siden smuglet ut av hjemmet sitt på Averøy, i en aksjon. Midt på natten var det. Eieren hadde ikke klart å ta vare på henne og de andre kattene, som stod på et altfor lite rom, uten dagslys og mat. De ble satt på et fly fra Kristiansund til Sola. De tre andre kattene hun reiste sammen med, fikk raskt nye hjem. Men ingen har villet ha Avy. Samme hvor mye hun har strøket seg inntil beina på alle potensielle matmødre og -fedre som har kommet til dyrehuset på Hinna, malt og sett på dem med tunga hengende bittelitt ut av munnen. Ingen har noen gang brydd seg om den grå katten. Nå er hun den som har vært der lengst av alle kattene i huset på Hinna. Kari Mills forstår det ikke, hun kaller henne «jenta si» og «verdens skjønneste katt». Og det kommer fra en som har over hundre katter boende hjemme. Mild og rolig, renslig og kosete. Ikke har hun dårlig ånde heller. På venstre øye har hun et mørkt skyggeparti - kan det være nok til at Avy aldri har fått et hjem? Nå er det nok uansett for sent. For en katt på hennes alder, ville det nok vært en for stor belastning å bli omplassert nå.

Nyttårsraketter 700.000 kommunale kroner

Forby nyttårsraketter!

Det var soneforbud i Stavanger mot rakettoppskyting. Så tok hensyn - det smalt til tider hemningsløst. For at vi skal ha et flott fyrverkeri i «slik re» former, flesker Stavanger kommune til med 700.000 kroner. I løpet av 10-15 minutter forsvant 700.000 kroner opp i røyk, og festglade mennesker fortsatte smellingen til langt ut på morgenkvisten.

Hvor er omtanken

Her var det ingen omtanke for alle fuglene som hadde lagt seg til ro for natten. Ingen omtanke for alle hundene som truss alt gjerne hadde fått beroligende på forhånd, ingen omtanke for alle hjemløse katter eller vilttevende dyr. Ingen brydde seg om at fuglene flakset i vill panikk, eller at noen dyr sprang rundt skrekkslagne eller huket seg sammen i redsel. Ingen brydde seg om at dyrene trenger lang tid til å komme seg etter sjokket.

Feil prioritering

Hva er det med oss mennesker som kan synes denne rakettsmellingen er ok? Det må jo være et mareritt å høre på for mennesker som har opplevd krig og elendighet.

Jeg ber innstendig om at rakettoppskyting blir forbudt, dette med tanke på alle dyr, alle fugler og alle mennesker som har opplevd krig. Rakettoppskyting er også en simpel utnyttelse av pengene som kunne gjort nytte for seg på helt andre områder.

KARI MILLS
Stavanger

Stavanger Aftenblad, 08.01.15

Et verdifullt liv???

Sunniva Olsen

At ethvert levende vesen er verdifullt, er noe de fleste dyrekjære mennesker enige om.
Det er til og med lovfestet: "Dyr har egenverdi uavhengig av den nytteverdien de måtte ha for mennesker. Dyr skal behandles godt og beskyttes mot fare for unødige påkjenninger og belastninger."
Dette sier at alle dyr, uavhengig av væremåte, art, utseende, er like viktige. Alle er verdifulle, og skal behandles deretter.

I teorien er alle enige

Dessverre lever vi i en verden der vi kan risikere å bli utledd av politiet, viltnemda og mattilsynet for å prøve å redde et ekorn eller en fugl. Vi har hatt episoder der folk blir bedt om å drepe dyret selv, om dyret er skadet, så ungt at det ikke klarer seg alene eller bare er på feil sted. Vi har hatt saker der de riktige instanser har blitt informert, men ikke brydd seg om at en måke med brukket vinge løper rundt på skinnegangen i flere dager. Der de har prøvd å berolige en innringer med at en hardt skadd kråke nok ikke lever lenge, det er bare å vente, så ordner nok et rovdyr den saken.

Og så har vi jo det evig tilbakevendende problemet med katter. Katter dumpet i bossdunker, i bur, i poser, hevet ut av biler ved motorveien, parkeringshus, eller utenfor døren til en fremmed. Det er ikke mye som minner om at dyrets egenverdi blir anerkjent. Mange mennesker vil kun ha kattunger som er 12 uker gamle, og helst ikke en dag eldre. Når kattene så er 1 år, og kanskje drektige fordi eier ikke har sterilisert katten, er det ikke så morsomt lenger å ha den. Da må man tenke på pass i ferien, det er slitsomt. Da er det enklere å hive ut katten på et fremmed sted, og fortelle barna at den har fått et godt nytt hjem, slik at de kan nyte turen til Disneyland uten å tenke ubehagelige tanker.

De fleste er enige i at kattunger er søte, hjelpeløse og bør beskyttes. Men hva med såkalte «løskatter»? Katter som kanskje en gang for lenge siden har hatt et hjem, men som for ofte har blitt jaget og mishandlet. Katter som aldri har blitt håndtert av menneskehender, og springer så snart man kommer i nærheten. Hvordan blir de behandlet av samfunnet?

«Enhver som påtreffer et dyr som åpenbart sykt, skadet eller hjelpeløst, skal så langt mulig hjelpe dyret».
I følge mattilsynet overtar man et eieransvar for dyret om man mater det, mating av dyr er ifølge dem ikke en del av hjelpeplikten. Uforståelig for oss. Om dyr sulter, blir de da ikke hjelpeløse? Har de ikke behov for hjelp på lik linje med mennesker?

Vi gjør det vi kan, men det er ikke på langt nær nok. Dyretragedier skjer hver eneste dag, kun et fåtall blir kjent. Til nå har store deler av ansvaret vært lagt som en byrde på de frivilliges skuldre, det holder ikke. For å minske dyrs lidelser må regjeringen komme på banen og lovverket må endres. Kastrering, sterilisering og ID merking av katter må bli lovpålagt. Et eget dyrepoliti må på banen, vi har sett nok eksempler på politiarbeid der dyrene blir nedprioritert.
Vårt håp er at om dette blir gjort vil man kunne etterleve det som står i lovverket.

Bare en kattepus

Liv Rasmusse

Det var en gang en kattepus
som plutselig sto uten hus
for de som engang eide den
de flyttet – og forlot sin venn.

Den vinteren var snø og frost
og austavind var daglig kost
og katten gikk fra hjem til hjem,
men ingen dører sto på klem...

Den frøs og sultet – tagg og ba,
men bare noen få den ga.
Litt mat – som så i ny og ne
ble gitt den før den dro av sted.

Til nye hus med dører som
aldeles ikke ropte – kom –
til kattepus som jaget ble
bestandig til et annet sted.

En dag så lå den kald og stiv
på trappen, uten tegn til liv.
Den hadde frosset fast til den
og ikke kommet løs igjen.

Moralen her er ganske kort
gi aldri dyreunger bort.
til dem som ikke ansvar tar
og ærefrykt for livet har.

Min start i Dyrebeskyttelsen Sør-Rogaland

av Silje Lyngheim

Ville dele noen ord med dere...

Jeg har lenge hatt stor interesse for å hjelpe katter i nød og det startet da jeg hvert år så hvor mange katter som ble dumpet, torturert, mishandlet og satt ut på gaten for å dø. Jeg hører ofte folk snakke om katter som om de er en pest og en plage. Vi har et stort katteproblem i Norge, men det er da ikke kattenes feil. Det er et menneskeskapt problem som har eskalert og fortsetter å gjøre det pga menneskets dumhet. Hvorfor skal kattene få gjennomgå og bli skydd som pesten? Hva har kattene egentlig gjort? Hvis mennesker tenker mer før de åpner hjemmet sitt for en katt, så kan kattene få et verdig liv. Hadde du egentlig vurdert å få en katt hvis det kostet penger eller barna dine ikke hadde mast om å få en liten, søt kattunge? Katter er fantastiske dyr og fortjener bedre enn det så alt for mange går igjennom hver dag.

Du kan gjøre mye for katten bare ved å få katten din kastrert/sterilisert. Bare av det så har du allerede gjort livet til din katt mye bedre. Det blir minimalt med skader etter slåsskamper med hannkatter, og det kan fort bli mye dyrere enn kastreringen. Hannkattene vil også holde seg nær hjemmet og ikke dra ut på vandring. Hva hvis det var du som skulle leve som det? Reke rundt gatelangs flere kilometer fra hjemmet ditt på let etter et hunnkjønn og på turen havne i flere slåsskamper med andre som er på let etter samme eller at du kommer inn på territoriet til andre?

Når det gjelder hunnkatter, så er det livet heller ikke noe bra. Går en hunnkatt med løpetid, så kan hun raskt bli møtt av en gjeng med ukastrerte hannkatter. Hunnkatten blir faktisk voldtatt om og om igjen av flere, og da vil du som eier allerede ha fått en høyere kostnad enn det ville blitt med sterilisering. Er dette et verdig liv for kattene å gå igjennom hvert eneste år?

Det er også mange myter ute å går angående sterlisering/kastrering. Ingen av dem er sanne. Hunnkatter trenger ikke ha et kull før sterilisering, hannkatter forandrer ikke personlighet. De blir roligere og sjelden de legger ut på langtur. Dermed blir det mindre sjanse for at de havner i slåsskamper o.l.
Tidligere i år i Rogaland avis var det en avisreportasje om en kattekoloni i Stavanger. Jeg kjøpte avisen å måtte jo sjekke det ut dette.

Jeg kontaktet de som bodde der kattene holdt til. Jeg fikk sjokk, det var faktisk 20 katter der i en hage og der hadde de vært i nesten 2 år. Kattene fikk mat av meg, men de var sky og livredde. Jeg stod jo der i hagen
og hadde så vondt av kattene, og alt det hatet de har følt. Folk hadde kastet ting etter dem, og kattene har bare levd opp til det menneskene selv har lært dem. Nettopp å være livredde og måtte stjele mat.

På bildet har jeg lagt mat i buskene til kattene, og de stupte kkover maten. En flokk vakre katter i ung alder. Jeg fortsatte å mate dem hver dag og lærte de å kjenne. Kattene var ikke aggresive eller viste noe tegn til at de ville angripe som det ble skrevet i Rogaland avis og fortaldt av beboerene.

De var bare katter, de holdt avstand fra meg og ventet til jeg hadde lagt ut maten. Med tiden så roet de seg ned og ventet på meg når jeg kom, alle kattene løp mot stedet de fikk maten. Jeg fikk kontakt med Dyrebeskyttelsen Sør-Rogaland og der startet min tid hos DSR.
Med god hjelp fra DSR så fikk vi satt opp feller og fikk fanget inn kattene.
Det var lange kvelder og det tok lang tid, men det var verdt det.

Den ene katten i flokken hadde et hjem engang, men hun ble dumpet og forlatt. Det er hun som er opphavet til denne flokken, med god hjelp fra eieren hun engang hadde. Vil ikke engang tenke på hvordan hun har hatt det og at ingen har brydd seg om henne. Hun stolte ikke på mennesker lenger, og det lærte hun videre til flokken sin.

Det er hun som er på bildene, nydelig svart/hvit jentepus. Hun fikk desverre kattunger før vi fikk henne inn. Hun fikk tillit til meg og jeg fikk klappe henne mens hun spiste og gikk rundt meg hele tiden.
Det er hun som er på bildene, nydelig svart/hvit jentepus. Hun fikk desverre kattunger før vi fikk henne inn. Hun fikk tillit til meg og jeg fikk klappe henne mens hun spiste og gikk rundt meg hele tiden. Det er hun som er på bildene, nydelig svart/hvit jentepus. Hun fikk desverre kattunger før vi fikk henne inn. Hun fikk tillit til meg og jeg fikk klappe henne mens hun spiste og gikk rundt meg hele tiden.

Når jeg endelig fant ut hvor ungene hennes var, så måtte jo både moren og ungene inn. Det var hektisk, men det gikk bra til slutt og vi kunne dra avgårde med mor og barn samlet.

Her er hele familien samlet inne i varmen.
Alt i alt ble 36 katter tatt inn.

Foto: Kirsten Clausen

Her er et knippe dyr vi har hjulpet opp gjennom årene - den dårlige siden

Her er et lite knippe dyr som har fått hjelp av oss opp gjennom årene - den gode siden

Retur adresse:
Dyrebeskyttelsen
POB 3040 Hillevåg
4095 Stavanger

B

NORGE

P.P.

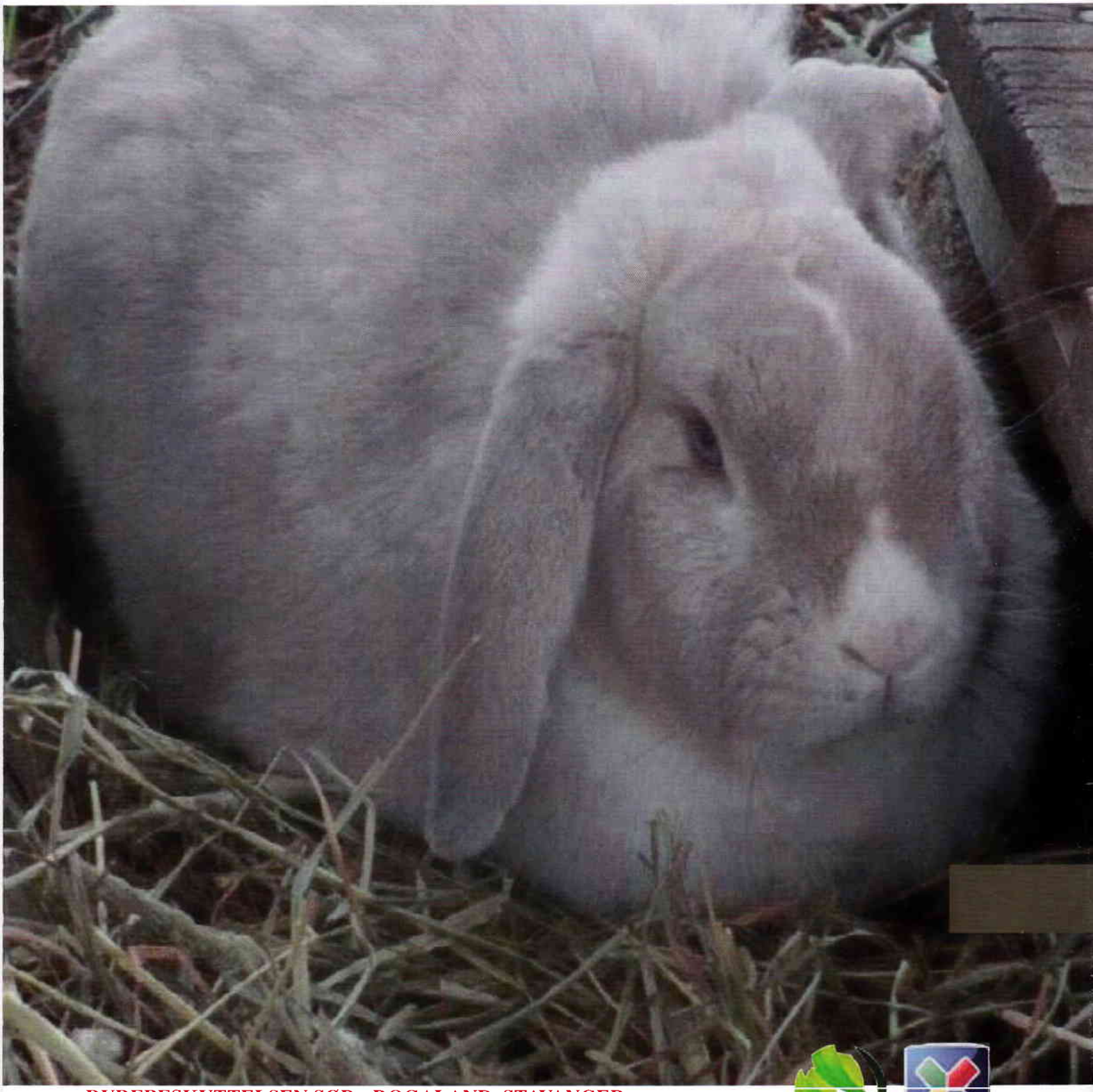

DYREBESKYTTELSEN SØR - ROGALAND STAVANGER
Org. Nr. 984950640
er helt avhengig av økonomisk støtte fra den private sektor for å utføre sitt arbeid.
Det er kun organisasjonsnummer og et spillekort hos Norsk Tipping du trenger for å kunne delta. Send SMS med organisasjonsnummeret til 2020 (tjenesten er gratis) eller oppgi organisasjonsnummeret hos tippekommisjonæren.
NÅR DU ER REGISTRERT så vil fem prosent av alt du tipper for fremover gå uavkortet til vår forening. Dette er en glimrende anledning til å gi et viktig bidrag til dyrevern uten at du selv kjenner det på lommeboka.